

CAGLIERO 11

Bollettino di Animazione Missionaria Salesiana

Pubblicazione del Settore per le Missioni Salesiane per le Comunità SDB e gli amici delle missioni Salesiane

JE MISIJNÁ AKTIVITA PLATNÁ EŠTE AJ DNES?

Don Alfred Maravilla SDB, Radca pre misie

Bol štvrtok 11. novembra 1875 v kostole Márie Pomocnice na Valdoccu. Po speve vešpier a magnifikátu, don Bosco vystupuje na kazateľnicu a načrtá apoštolský program odchádzajúcich: začať s evanjelizáciou talianskych emigrantov a sústrediť sa na evanjelizáciu Patagónie. Zakončil to týmito prorockými slovami: „Ktovie či nebude tento odchod a toto málo ako semenko, z ktorého vyrastie veľká rastlina? Ktovie či to nebude ako zrno pšenice alebo horčice, ktoré sa postupne rozrastá a ktovie či nebude produkovať veľa dobra?“ potom don Bosco objíma po jednom desiatich misionárov. Každému bola odovzdaná kópia „spomienok prvým misionárom“, ktoré on sám napísal ceruzkou do poznámkového bloku počas návratu z jednej cesty. Don Bosco odpovedal misionárom až do Janova, kde sa 14. novembra naľodili na francúzsky parník *Savoie*. Jeden svedok videl dona Bosca celého červeného pre námahu udržať slzy.

Táto scéna, často krát romantizovaná, ostala v našich populárnych saleziánskych predstavách. Ale ostávajú aj otázky mnohých: Je ešte dnes misijná aktivita platná? Nemáme dostatok salezianov ani v našej provincii, prečo ich máme ako misionárov posielat' do iných krajín?

Pretože Boh chce, aby všetci boli spasení, všetci majú právo poznať Ježiša Krista. Teda, možnosť spoznať Ježiša musí byť konkrétne k dispozícii všetkým. V skutku, všetci učenci sú vyzvaní ohlasovať Evanjelium v každom čase a na každom mieste (Mt 28, 19-20), aby všetci mohli spoznať „nevyšpytatelné bohatstvo Krísta“ (Ef 3, 8). No i tak, sme si všetci vedomí, že aj dnes, takisto ako aj v minulosti, mnohé osoby nepoznajú Ježiša, ani nemajú možnosť ho poznať alebo prijať. Preto viac ako inokedy, je dnes Cirkvev povolana „vychádzať“, s tou istou disponovanosťou prijať hlas Ducha a byť zapálená tou istou vášňou a misionárskou odvahou, ktorá inšpirovala misionárov v minulosti (Redemptoris Missio 30; Evangelii Gaudium 24).

Naše saleziánske povolanie nás stavia do centra Cirkvi (Konšt. 6), „ktorá je misionárskou zo svojej podstaty“ pretože „je poslaná k pohanom“ (Ad Gentes 2). Don Bosco začal svoje Oratórium s misionárskou perspektívou pre mladých chudobných a opustených bez farnosti. Animovaný misijným zápalom započal ďalšie iniciatívy: tlačiareň, *Lecture Cattolice*, *Bollettino Salesiano* a založil Saleziánsku Spoločnosť, FMA, Saleziánskych spolupracovníkov a ADMA. Nakoniec, otvoril stranu úplne novú v živote svojej mladej Kongregácie posielajúc saleziánskych misionárov v roku 1875 a FMA v roku 1877. Don Bosco odovzdal tento misijný zápal svojej rodine. Takto, 19. a 20. Generálna Kapitula SDB podčiarkla, že príklad dona Bosca ukazuje, že misijná činnosť je časťou prirodzenosti a cieľu našej Kongregácie (GK 19, 178; GK 20, 471). Misionári, teda nie sú tí, ktorí sú navyše medzi mnohými spolubratmi v Provincii, ani nie sú tí, ktorých držíme, pretože „tu potrebujeme spolubratov“. Saleziánsky misionár je spolubrat, ktorý odpovedá na svoje misijné povolanie vnútri svojho saleziánskeho povolania. Vskutku, naše každoročné misijné výpravy sú konkrétnym vyjadrením našej vernosti Duchu a misijnej činnosti dona Bosca!

OTÁZKY NA REFLEXIU A ZDIELANIE

⇒ *Prečo je dnes misijná činnosť ešte platná?*

⇒ *Prečo je misijné povolanie povolaním vnútri nášho spoločného saleziánskeho povolania?*

V roku 1920, presne pred 100 rokmi, don Albera, druhý nástupca dona Bosca písal ohnivý list saleziánskym provinciálom v Európe, aby roznecoval misijný zápal *ad gentes*. Už vtedy sa zdalo, že sa plní, písal don Albera, postupne veľkolepý sen, ktorý mal don Bosco 30. augusta 1883, v ktorom mu anjelský mladík Luigi Colle (ktorý zomrel 2 roky predtým v povesti svätosti) ukázal tajomným spôsobom obrovskú žatvu, ktorú by mali saleziáni pozbierať v budúcnosti. „Sú tisíce a milióny obyvateľov, ktorí očakávajú vašu pomoc, ktorí očakávajú vieru“. Tomuto nasledujú ďalšie sny, v ktorých Svätotec mládeže videl postupne svojich saleziánov starať sa o duše v každej časti sveta. Ale, pokračuje don Albera, „mi vychádza Bohužiaľ z hĺbky srdca nárek Božského Majstra: *Messis quidem multa, operarii autem pauci*“, spomína zdôrazňujúc veľkú potrebu pracovníkov na evanjelizácii v obrovskej žatve saleziánskych diel. Potom pozyva k misionárskej veľkodušnosti: „Aký veľký je počet misionárov, ktorých môže Provincia poslať všade kde máme misie; o to viac početné a znamenité budú reholné povolania, ktoré Pán daruje tej Provincii. - Nie je to jednoduché rétorické vyjadrenie; je to úprimná myšlienka nášho Ctihodného Otca.“ Nie je to istotne len odkaz minulosti, ešte a o to viac dnes ako saleziáni a členovia saleziánskej rodiny musíme veriť týmto slovám a neuzatvárať si naše srdcia pre potreby tých, ktorí sa nám zdajú vzdialenejší „najkrajší pomník don Boscovi, najvhodnejší jeho veľkého apoštolského srdca, nie je teda misionár, ktorý s Krížom a s Evanjeliom v ruke ide získať nové národy pre náboženstvo a civilizáciu“

(cfr. ACS 2,26-33)

BOH JE SKUTOČNE PRÍTOMNÝ V KAŽDEJ KULTÚRE

Vyrastal som v kresťanskej rodine a v zmiešanom prostredí, čo sa týka náboženstva a politiky, ktoré malo vplyv na osud mládeže. Bol som zapojený do náboženských aktivít Cirkvi a moja angažovanosť počas strednej školy začala zjavovať misijné povolanie, ktoré je vo mne. Kým som načúval s pomocou môjho duchovného vodcu, stávalo sa čoraz jasnejšie, že Pán ma povolával so srdcom ďaleko. Od toho momentu, každá túžba, ktorá prechádzala mojim srdcom bola chápaná podľa misijného zápalu.

Ako saleziánsky misionár v Číne, musím čeliť kultúre rozdielnej od tej mojej. Bolesť z komunikácie po čínsky ohrozuje môj zmysel pre humor. Hierarchická štruktúra spoločnosti, ktorá sa zakladá na ľudských vzťahoch a uskutočňovaní

autority je ďalšou výzvou, ktorej musím čeliť. Čo znamená, že existuje nebezpečenstvo merať ľudskú hodnotu na základe sociálneho statusu a rasovej príslušnosti. Mladé povolania pochádzajúce z tohto kontextu trpia krehkosťou povolania, pretože je niekedy ťažké transformovať tieto kultúrne skutočnosti do štýlu reholného života. Čo sa týka aktuálnej situácie v Číne, je ešte viac sociálneho napätia a naše reholné komunity na to odpovedajú modlitbou a rozlišovaním, ale s veľkou opatrnosťou, aby neboli zatiahnuté do politiky. Celiac tejto realite, môj reholný život, najmä komunitný aspekt je vystavený ťažkej skúške.

Nedávno sme boli zasiahnutí epidémiou COVID-19, ktorá ohrozuje ľudský život a ktorá ukončila mnohé náboženské a sociálne aktivity. Všetci sa hýbu v strachu, v strachu z nepoznaného. Tieto výzvy prepisujú príbeh môjho misijného života a vplývajú na štýl života v komunite. Mladých nenechávajú vonku. Cítia sa limitovaní žiť ich mládežnícku bujarosť radostným spôsobom a pozerajúc na toto všetko, pýtam sa, že či Boží prst píše v tomto svete.

Aj napriek tomuto všetkému, pozerám sa späť a nachádzam ešte nejaký motív pre radosť. Naučil som sa vážiť si pluralitu života, ktorá formuje nádhernú mozaiku obrazu Boha a ako sa On zjavuje v každej histórii a v každej udalosti. **Boh je skutočne prítomný v každej kultúre.** Boh je prítomný v mladých, nezáleží na tom aký malý je ich hlas. Ja som Ho tiež počul v živote mladých, s ktorými som zdieľal svoj život na tomto mieste. Toto je mojou najhlbšou radosťou. Táto radosť, ktorú nachádzam medzi mladými je pre mňa silou vo všetkých skúškach. Obetujem tieto výzvy a tieto radosti Bohu v modlitbe a zdieľam ich s komunitou. Kým v modlitbe Boh zjavuje Svoju priamu vôľu, v zdieľaní s komunitou zjavuje svoju vôľu prostredníctvom spolubratov.

Moje posledné slová, spolubratia, ktorí rozlišujú svoje misijné povolanie už počujú hlas Ježiša, ktorý povoláva. Sú šťastní, pretože to robia s otvorenosťou a bez strachu. Ťažkosti prídu počas ich cesty, ale nájdu silu v jedinom a samotnom misionárovi Boha - Ježišovi Kristovi - v ktorom zdieľame jediné poslanie pre spásu mladých.

Nicolas Chibueze, saleziánsky misionár v Číne

Svedectvo saleziánskej misionárskej svätosti

Don Pierluigi Cameroni SDB, *Postulatore Generale per le Cause dei Santi*

Ctihodná Mama Margita (1788-1856), poznačila svojou ženskou a materinskou prítomnosťou saleziánsku charizmu už od počiatkov. Jankova rodina, otrasená jeho situáciou siroty, sa mohla tešiť z hlbkej lásky matky, ktorá úplne obetovala svoj život pre synov, matky, ktorá bola pre nich prvou a najdôležitejšou katechétkou; ženy, ktorá ich naučila zodpovednosti, pracovitosti a čestnosti, milosrdnosti s tými, ktorí boli chudobnejší. Aj vtedy, keď bude na Valdoccu pomôže donovi Boscovi v asistovaní chudobných mladých bez rodiny, s citom matky a múdrosťou silnej ženy vychovávajúc z nich dobrých kresťanov a čestných pracovníkov.

Za saleziánske univerzity

Saleziánsky Misijný Úmysel

Aby napomáhali rozvoju vedy, dávajúc ju do služby ľudstvu.

Vo svete rastú Saleziánske Univerzitné Inštitúty. Modlíme sa za ich saleziánsku identitu, bohatú na kresťanský humanizmus. Aby boli schopní formovať mužov a ženy, angažovaných v spoločnosti za obranu pravdy, stvorenia a ľudskej dôstojnosti.

